

Kotlíky lásky

Marien

Léto v plném proudu a my s bágly na cestách
Táhli jsme krajem jabloní
Pro útěk pravá chvíle, jak ve starých písničkách
O dálkách, o lidech, o koních

Nejsou tak hloupé, jak se hloupé mohou zdát
Jsou volné a krásně naivní
Stejně jako blázni, co je stále zkouší hrát
Co v nóbl sálech nikdy nevyzní

R: Noc už došla k ránu a my zpívali jsme dál
Já si říkal, ať tu s námi navždy zůstanou
Písně co maj v botách slámu
Jejich moudrost smích i žal
Jakoby pánbůh prozpívavý chvíle
do času, co zbejvá, nepočítal.

Blázním, když se louky seklou trávou rozvoní
Když karavany mraků táhnou k nám
A když se vodní hladina tak jako struny rozvlní
Jsem nejpyšnější kotlíkář co znám

R: